

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

זה הדבר אשר צוה ה'

שִׁכַר מִצְוֵה מִצְוֵה

על דרך שפרש רש"י בפרשת יתרו שישי פרשיות בתורה שאם עשאן אדם מקבל עליהם שכר ואם לאו אינו מקבל עליהם פרעניות וכו', כגון אם אין לו טלית בת ארבע פנפות אינו חייב בעיצית וכן כל פיוצא בזה, והוא מזהיר לקיים גם אלו המצוות, אך כוננתו בשביל השכר שיקבל, ועין חדושי אגדות סוטה י"ד בענין שאמר הקדוש ברוך הוא למשה כלום אתה מבקש אלא לקבל שכר, ודקדק והא אמרו ז"ל אל תהיו בעבדים וכו' על מנת לקבל פרס, ויש לומר דהינו במצוה שנתחייב בה כבר, אבל הכא שעדין לא בא לארץ ישראל ששם חיובה, והקדוש ברוך הוא לא רצה שיהיה חייב בהם, שפיר מצי לבקש משום קבול שכרם עכ"ל.

ובזה יובן קצת מה שהביא רש"י ז"ל שמושה התנבא בזה הדבר גבי פרשת נדרים דיקא, והלא גם גבי שחוטי חוץ, ובפרשת לבני דודיהו יהיו לנשים נאמר גם כן זה הדבר, אך לפי הנ"ל מובן פי נדרים הוא ענין שמוחייב עצמו בדבר שאין עליו שום מצוה וחייב, ולפי סברת החדושי אגדות הנ"ל בכגון זה שפיר מצי לבקש משום קבול שכר כנ"ל, אף על פי כן הזהיר משה שגם זה יעשה רק בבחינת זה הדבר, הינו שלא ירצו בשום קבול שכר רק בקיום המצוה בעצמה שזה בחינת זה הדבר.

ובזה יש לפרש גם דברי משה שאמר הרבה מצוות אינם מתקיימין אלא בארץ ישראל אכנס אני לארץ ישראל כדי שיתקיימו כלם על ידי הינו פי העליה לארץ ישראל בעצמה הוא מצוה, ומשה רבנו ע"ה היה מבקש לעלות לארץ ישראל שלא בשביל שום שכר עולם הפא רק בבחינת שכר מצוה מצוה, שייזמין לו הקדוש ברוך הוא מצוה אחרת בשכר מצוה זאת, שזה בחינת קדשת המצוה של ישיבת ארץ ישראל שגורם לקיים מצוות התלויות בארץ.

פרפראות לחכמה ה'

עמוד זה לע"נ הרה"ח ר' יחיאל מיכל ז"ל בן הג"ר
יהושע דוד הי"ד דורפמן – נלב"ע ה' אב ת.נ.צ.ב.ה.

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

אהזת נחלתינו מעבר לירדן

הַתְּרַגּוּם מִשְׁלִים לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

עבר הירדן הוא בחינת לשון תרגום המשלים את הלשון הקדש, כי לשון תרגום, שהוא לשון ארמי, הוא בעבר הירדן, ועל כן נטלו שם גם כן שבטי ישראל חלק ונחלה, כי ארץ ישראל הוא בחינת לשון הקדש, כי לשון הקדש נבחר מכל לשונות העמים וכן ארץ ישראל נבחר מארצות שבעים עממיו, וישראל שנבחרו משבעים אמות זכו לשניהם וכו', ומאחר שעקר שלמות לשון הקדש על ידי לשון תרגום הוא בחינת עבר הירדן, בחינת לשון ארמי כנ"ל, על כן הכרחו ישראל לטל שם חלקם גם כן כדי להשלים בחינת לשון הקדש על ידי לשון תרגום, שהוא בחינת עבר הירדן כנ"ל.

וזה שבתחלה קצף משה מאד על בני ראובן ובני גד על שפּתרו בעבר הירדן, כי סבר שהם רוצים לשאר שם, על כן קצף עליהם מאד, כי בחינת לשון תרגום אין לו שום שלמות וקדושה בעצמו כי אם בשמשלים את לשון הקדש. ועקר המלחמה על ידו, ועל כן פשה שיבו לו שהם יעברו חלוצים לפני אחיהם, כי עקר המלחמה על ידם. ועל כן הם צריכים דיקא לעבר חלוצים לפני המלחמה, כי עקר המלחמה והנצחון הוא בבחינת לשון תרגום, ואחר כך פשינצחו המלחמה ישובו אז לשבת שם, כי אז בשמכניעין לגמרי הרע של השבעים אמות. ואזי התרגום משלים את הלשון הקדש, אז התרגום גם כן קדוש ועל כן יכולין אחר כך לשבת בעבר הירדן שהוא בחינת תרגום כנ"ל. ועל כן אחר כך נתרצה להם משה רבנו, עליו השלום, וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצפור שנים מקרא ואחד תרגום ואפלו עטרות ודיבון שהם ערי עבר הירדן.

ליקוטי הלכות סוכה ב' ד

עמוד זה לע"נר מיכאל ב"ר יוסף בער קליין ז"ל
לא השאיר זש"ק נא ללמוד לעילוי נשמתו

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

אלפים אמה מגרש

לְהָאִיר שְׁלֵמוֹת הָאֲמוֹנָה בְּיִשְׂרָאֵל

הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּים הָיָה לָהֶם אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה עָרִים לְשִׁבְתָּ. **שֵׁשׁ עָרֵי מְקַלֵּט וְעֲלִיָּהֶם אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר.** שֶׁהֵם מְרַמְזִים עַל כְּלָלִיּוֹת הָאֲמוֹנָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם בְּחִינַת שֵׁשׁ תְּבוֹת שֶׁבְּפָרֶשֶׁת וְאַהֲבַת, שֶׁהֵם כָּלל אֲמוֹנַת יִשְׂרָאֵל, כִּי הַצְּדִיקִים וְתַלְמִידֵיהֶם, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּים, הֵם עוֹסְקִים רַק לְהַמְשִׁיךְ וּלְהָאִיר שְׁלֵמוֹת הָאֲמוֹנָה בְּיִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַתּוֹרָה כְּלוּלָה בְּאֲמוֹנָה כִּידוּעַ, וְאֵלּוּ הָאַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה עָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁלָּהֶם שִׁבְעָה יוֹשְׁבִים וְעוֹסְקִים לְהַמְשִׁיךְ וּלְהָאִיר הָאֲמוֹנָה בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא כָּלל הַתּוֹרָה, **הָיָה לָהֶם לְכָל עִיר אֶלְפִים אֲמָה מִגְרֵשׁ וְכוּ' שֶׁמֶשׁ אָנוּ לְמַדִּים תַּחֲוֹם שִׁבְתָּ,** כִּי הֵם עוֹסְקִים לְהַמְשִׁיךְ הַדְּרָכִים הַקְּדוּשִׁים הַנִּלְעַל עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּחִינַת אֲזַמְרָה וְכוּ' וְאִיָּה וְכוּ', שֶׁהֵם בְּחִינַת אֶלְפִין כַּדִּי **שְׁלֵא יֵצֵא שׁוֹם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מִהַגְּבוּל עַל יְדֵי שְׁמֵמֵשִׁיכִין וּמְאִירִין בָּהֶם שְׁתֵּי הַדְּרָכִים הַנִּלְעַל,** שֶׁהֵם בְּחִינַת תַּחֲוֹם שִׁבְתָּ כַּנִּלְעַל.

וְזֶהוּ בְּחִינַת אֶלְפֵי אֲמָה מִגְרֵשׁ וְאֶלְפֵי אֲמָה שְׁדוּת וּכְרָמִים אֶלְפֵי אֲמָה מִגְרֵשׁ שֶׁהִיא פְּנוּי לְכָל, כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י שֶׁם, זֶה בְּחִינַת הַלְמוּד שֶׁל אִיָּה הַנִּלְעַל, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֶלְפֵי כַּנִּלְעַל, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִגְרֵשׁ שֶׁהוּא פְּנוּי לְגַמְרֵי, כִּי בְּחִינַת אִיָּה הַנִּלְעַל שֶׁמַּחִיָּה וּמְקִיָּם אֶפְלוֹ הַנוֹפְלִים לְבְּחִינַת מְקוֹמוֹת הַרְחוּקִים בְּיוֹתֵר זֶה בְּחִינַת חֲלָל הַפְּנוּי שֶׁשֶׁם, כְּבִיכּוֹל, פְּנוּי מֵאֶלְקוּתוֹ, אֲבָל בְּאֲמַת לְאֲמַתוֹ גַּם בְּחֲלָל הַפְּנוּי נֶעְלַם אֶלְקוּתוֹ יְתַבְּרָךְ. וְזֶהוּ בְּחִינַת מַה שֶׁמְקַבְּלִין חַיּוֹת מֵאִיָּה וְכוּ'. וְזֶה בְּחִינַת אֶלְפֵי אֲמָה מִגְרֵשׁ שֶׁהִיא פְּנוּי מְכַל לְתַקֵּן עַל יְדֵי זֶה בְּחִינַת חֲלָל הַפְּנוּי, לְהַחִיּוֹת אֶפְלוֹ הַנוֹפְלִים לְשֵׁם לְהָאִיר בָּהֶם בְּחִינַת הָאֶלְפֵי, שֶׁהוּא בְּחִינַת אִיָּה וְכַנִּלְעַל.

וְאֶלְפֵי הַשְּׁנַיִ הוּא אֶלְפֵי אֲמָה שְׁדוּת וּכְרָמִים, זֶה בְּחִינַת הַלְמוּד הַקְּדוּשׁ שֶׁל אֲזַמְרָה הַנִּלְעַל, שֶׁהוּא גַּם כֵּן בְּחִינַת אֶלְפֵי כַּנִּלְעַל, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֶלְפֵי אֲמָה שֶׁל שְׁדוּת וּכְרָמִים, כִּי כְּשֶׁמוֹצְאִים הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וּמַחְזִירִים אוֹתָם לַה' יְתַבְּרָךְ עַל יְדֵי זֶה, מִזֶּה זוֹרְעִים שְׁדוּת וְנוֹטְעִים כְּרָמִים בְּבְחִינַת וַיִּזְרְעוּ שְׁדוּת וַיִּטְעוּ כְּרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה, כִּי הַטּוֹב שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל שֶׁמְגַלִּין הַצְּדִיקִים עוֹשִׂים פְּרוֹת בְּשָׂדֵה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁשֶׁם כָּל עֲבוֹדָתָהּ לְזַרְעָה וּלְנֻטְעָה, כִּידוּעַ וּמוֹבֵן בְּדַבְּרֵיו זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָהּ.

ליקוטי הלכות תחומין ו' ז

עמוד זה נתרם לע"נ הרה"ח ר' עמרם יוסף ב"ר משה נחום הורוויץ ז"ל – נלב"ע ד' אב תשס"ט ת.נ.צ.ב.ה.

טוֹעֲמִיָּה

ויכתב משה את מוצאייהם

פרשת השבוע

לְהַמְשִׁיךְ קַדְשֵׁת רֵאשׁ הַשָּׁנָה

מי ששָׁב בַּתְּשׁוּבָה עַל פְּגַם אַמוּנַת חֲכָמִים וּמִבְטֵל דַּעְתּוֹ נֶגְדַּד דַּעַת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת הַחֶכֶם הַכּוֹלֵל זוֹכֵה לְהַתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן חֶזֶק בְּכָל יוֹם וַיּוֹם אֵיךְ לִשְׁהוֹא בְּגוֹף וּנְפֶשׁ בְּגַשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת בְּבַחֲנֵינָת יוֹם אִירָא אָנִי אֵלֶיךָ אֲבִטַח שְׂדֵיקָא בְּיוֹם אִירָא בְּיוֹם שְׂאֲנִי מִתִּירָא שְׂנַדְמָה שְׁהִיּוֹם קָשָׁה הַפְּרָנְסָה מְאֹד מְאֹד וְכֵן בְּעִבּוּדַת ה' וְכו', אֲזוּ דֵיקָא אָנִי אֵלֶיךָ אֲבִטַח שְׂבִנְדָאִי לֹא תַעְזֹב אוֹתִי כִּי בִנְדָאִי גַם לְיוֹם זֶה יֵשׁ צְנוּר הַשֹּׁפֵעַ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר אָנִי שָׁם לְהַמְשִׁיךְ שְׁפַע טוֹבָה וְחֶסֶד טוֹב מִשְׁכַּל הַכּוֹלֵל שְׁשָׁם נִמְתָּק הַכֹּל וְכו' כִּי אֲסוּר לְחַשֵּׁב מִיּוֹם לְחַבְרוּ כָּלֵל וְעַל יוֹם זֶה צְרִיכִין לְבָטַח בַּה' וְכו', עַל כֵּן בְּכָל פַּעַם שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר יִזְכֹּר עֲצֻמוֹ לְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל אַמוּנַת חֲכָמִים שְׂיֵאֱמִין בְּאֲמַת בְּכָל סְפָרֵי הַצַּדִּיקִים וְהַחֲכָמִים הָאֲמֵתִיִּים עַד שְׂיִזְכֶּה לִינָק מִשְׁכַּל הַכּוֹלֵל שְׁעַל יְדֵי זֶה נִמְתָּק וְנִתְתַקֵּן הַכֹּל וְכו'.

וְכֹל זֶה הוּא בְּחִינַת רֵאשׁ הַשָּׁנָה כְּמוֹ שְׁמִבְאָר שָׁם בְּהַתּוֹרָה הַנ"ל, כִּי רֵאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יוֹם רֵאשׁוֹן לְכָל הַשָּׁנָה וְכֹלֵל מְכַל הַיָּמִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה וְאֲזוּ צְרִיכִין לְהִמְתִּיק כָּל הַצְּמָצוּמִים וְהַדִּינִים שֶׁל כָּל אִישׁ וְאִישׁ שֶׁל כָּל יָמֹת הַשָּׁנָה וְשֶׁל כָּל הַמְּקוֹמוֹת שְׁבָעוּלָם, וְזֶה אֵי אֲפֹשֶׁר כִּי אִם עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת בְּחִינַת שְׁכַל הַכּוֹלֵל וּבְשִׁבִיל זֶה נוֹסְעִים לְצַדִּיקִים עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְכו'. וְעַל כֵּן מִי שְׁזוֹכֵה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ קַדְשֵׁת רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֵין צְרִיךְ לְדָאֵג וּלְטַרַח הַרְבֵּה בְּשִׁבִיל פְּרָנְסָה כִּי זוֹכֵה לְבִטְחוֹן לְהִאֲמִין שְׁכַל פְּרָנְסָתוֹ קְצוּבָה מִרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְכְמוֹ שְׂאֲמָרוֹ רַז"ל כָּל פְּרָנְסָתוֹ שֶׁל אָדָם קְצוּבָה מִרֵאשׁ הַשָּׁנָה כִּי אֲזוּ מְאִיר שְׁכַל הַכּוֹלֵל שְׁמִשָּׁם כָּל צְנוּרוֹת הַשֹּׁפֵעַ וְכו"ל.

וְזֶה בְּחִינַת אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה ה' בְּאוֹר פְּנִיךָ יְהִלְכוּן, בְּאוֹר פְּנִיךָ זֶה בְּחִינַת שְׁכַל הַכּוֹלֵל שְׁזוֹכִין עַל יְדֵי הַתְּקִיעוֹת כִּי שְׁכַל הַכּוֹלֵל הוּא עֶקֶר אוֹר הַפָּנִים בְּחִינַת בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים, חַיִּים הֵם הַמְּחִיין כִּידוּעַ שְׂנַמְשָׁכִין מְאוֹר הַפָּנִים שֶׁהֵם שְׁכַל הַכּוֹלֵל. וְזֶהוּ יְהִלְכוּן בְּחִינַת הַהִלּוּף וְהַנְּסִיעוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְתַקֵּן אַמוּנַת חֲכָמִים שְׁעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְשְׁכַל הַכּוֹלֵל כְּמוֹ שְׁמִבְאָר לְעֵיל עַל פְּסוּק וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם וְכו' וּבְפֶרֶט כְּשֶׁנוֹסְעִים לְהַצַּדִּיק הָאֲמֵת שֶׁהוּא בְּעֲצֻמוֹ בְּחִינַת שְׁכַל הַכּוֹלֵל וְהַעֲקָר כְּשֶׁנוֹסְעִים אֵלָיו עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְכו' וְכו"ל:

ליקוטי הלכות פקדון ה' לב

עמוד זה נדבתי הר"ר אליעזר זוסיא גודלבסקי הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כּמבאָר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

כְּשֶׁצָּוָה רַבְּנוּ לְמוֹהַרֲנ"ת לְלַמֵּד בְּסֵפֶר "עֵץ חַיִּים"
שָׂאָלוּ מוֹהַרֲנ"ת: וְאִם לֹא אָבִין?
אָמַר לוֹ רַבְּנוּ:

דו זאלסט מאכן א פינטל
אז דא וויסטו נישט, און
גי ווייטער, דו וועסט
קומען צום אנדערן
מאל וועסטו שוין האבן
ווינציגער פינטלאך.

❧ תרגום ❧

תְּצִיץ לְעֶצְמְךָ נְקוּדָה, שְׂכָאן אֵינְךָ יוֹדֵעַ הַפְּרוּשׁ,
וְתִמְשִׁיךָ הַלְּאָה, כְּשֶׁתִּגִּיעַ לְלַמֵּד בְּפַעַם הַשְּׁנִי,
כָּבֵר יְהִי לְךָ פְּחוֹת נְקוּדוֹת.

שיח שרפי קודש החדש ג' תג

עמוד זה נדבת הר"ר החפץ בעילום שמו הי"ו
לכבוד נשמת אדוננו האר"י הקדוש ז"ל זיע"א

טוֹעֲמִיָה

ההולכים בתורת ה'

א' תנינא - תקעו ממשלה

עוֹמֵד בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם

עַמְדַּתִּי לְפָנָיו בְּעָרֵב רֹאשׁ חֹדֶשׁ מִנַּחֵם אָב בַּיּוֹם רִאשׁוֹן בַּשָּׁבֶת לָעֵת עָרֵב בַּעֲת שְׁפוּסִקִין לֶאֱכֹל בֶּשֶׂר, וְהָיָה אִזּוֹ מֵאִים מְאֹד וְשָׁכַב עַל מִטָּתוֹ וְשָׁתַק הַרְבֵּה וְחָשַׁב מֵה שְׁחָשַׁב, וְאָנִי עַמְדַּתִּי לְפָנָיו מִרְעִיד וּמְשַׁתּוֹמֵם, וְעַמְדַּתִּי אִזּוֹ לְפָנָיו כַּמָּה שְׁעוֹת. וְאִזּוֹ סִפֵּר לִי עֲנִיָן זֶה, עָנָה וְאָמַר, בְּזֶה הַשָּׁבֶת בְּכִיתִי מְאֹד לְפָנָיו הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִדּוּעַ כָּל דָּבָר שֶׁאֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אֲנִי מִכָּרַח לַעֲשׂוֹתוֹ בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ (הֵינּוּ שָׁכַל דָּבָר שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם קָשָׁה וְכָבֵד עָלָיו מְאֹד, וְאֵינּוּ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כִּי אִם בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ):

וּסְפָר שְׁבָכַל יוֹם בְּשַׁעוֹמֵד בְּבִקְרָה וְרוֹצֵה לְהִתְפַּלֵּל אֵינּוּ יָכוֹל לִפְתּוֹחַ פִּיו כָּלֵל, וְאֵינּוּ לוֹ כַּמָּה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ, וְאִזּוֹ הוּא רוֹצֵה לְזַכֵּר לַעֲצָמוֹ עַל כָּל פְּנִים אֵיזוֹ נִגּוֹן כְּדֵי לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵיזוֹ נִגּוֹן, וְגַם זֶה נִמְנָע מִמֶּנּוּ כִּי אֵינּוּ יָכוֹל לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ שׁוֹם נִגּוֹן, עַד שֶׁאֵינּוּ יוֹדֵעַ כָּלֵל אֵיךְ לַעֲמֹד וּלְהִתְפַּלֵּל. וְאִךָ עַל פִּי כֵן הוּא עוֹמֵד לְהִתְפַּלֵּל, אַחֲרַי כִּי בְּשָׂבָא בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה אִזּוֹ מְזַכֵּר אֶת עֲצָמוֹ אֵיזוֹ נִגּוֹן שְׂבָא עַל דַּעְתּוֹ מִמִּילָא. הַכָּלֵל שָׁכַל דָּבָר שֶׁרוֹצֵה לַעֲשׂוֹת קָשָׁה עָלָיו מְאֹד וּמִכָּרַח לַעֲשׂוֹת בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ:

וּמִזֶּה נִתְעוֹרֵר לְבִי וְהִבְנַתִּי מוֹסֵר גְּדוֹל לַעֲצָמִנּוּ לְלַמֵּד קַל וְחֹמֶר מִמֶּנּוּ כַּמָּה אֲנַחְנוּ צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק וּלְהַכְרִיחַ עֲצָמִנּוּ בְּכָל הַפְּחוֹת בְּכָל הַדְּבָרִים הַנוֹגְעִים לָהּ בְּפִרְטָה עַל הַתְּפִלָּה. הֲלֹא אִם צְדִיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּמוֹתוֹ הָיָה צְרִיךְ לְמַסֵּר נֶפֶשׁוֹ כָּל כֶּף עַל הַתְּפִלָּה וְעַל כָּל דָּבָר שֶׁבִקְדָּשָׁה וְהָיָה לוֹ מְנִיעוֹת וְכָבֵדוֹת כָּל כֶּף קֹדֶם שֶׁעָשָׂה אֵיזוֹ דָּבָר כִּנְ"ל, קַל וְחֹמֶר וּבְנוֹ שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה וְכַמָּה אֲנִי צְרִיכִים לְטַרַח וּלְהִתְיַגֵּעַ וּלְמַסֵּר נֶפְשָׁנוּ בְּכָל יוֹם, בְּפִרְטָה בְּשַׁעֲת הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּתַחֲלָה כְּבֵדָה מְאֹד עַל הָאָדָם, וְצְרִיכִים יְגִיעוֹת הַרְבֵּה וּלְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ בְּכַמָּה אִפְּנִים וְעֲצוֹת, אוֹלֵי יִזְכֶּה לְדַבֵּר אֵיזוֹ דְּבוּר בְּתַפְּלָה. כִּי בְּשִׁבִיל דְּבוּר אֶחָד שֶׁל הַתְּפִלָּה כְּדָאֵי לְמַסֵּר נֶפֶשׁוֹ כִּי תְּפִלָּה הִיא דְּבָרִים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם:

חיי מוהר"ן י

עמוד זה נדבתי הר"ר שמעון בריינעס הי"ו לרגל שמחת הולדת הבת תחיי למזל טוב

זמני שבת קודש פרשת מטות מסעי

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:59	6:59	7:16	7:01	7:09	7:00	8:13	7:48
שקיעה ערב שב"ק	7:39	7:38	7:38	7:41	7:38	7:40	8:35	8:09
חצות הלילה	2:03	2:05	2:06	2:05	2:05	2:05	3:16	2:43
עלות השחר	4:36	4:37	4:36	4:31	4:36	4:32	3:34	4:20
עטיפת הטלית	5:02	5:02	5:02	4:57	5:02	4:58	4:16	4:51
נין החמה	5:57	5:57	5:57	5:53	5:57	5:54	5:36	5:55
סוף זמן קר"ש מג"א	8:28	8:29	8:29	8:25	8:28	8:26	7:59	8:26
חצות היום	12:45	12:46	12:47	12:44	12:46	12:45	1:05	1:02
שקיעה שב"ק	7:38	7:37	7:37	7:40	7:37	7:39	8:33	8:08
צאת השבת	8:14	8:15	8:16	8:16	8:16	8:15	9:30	9:20
צאה"ש 72 דק'	8:51	8:50	8:49	8:52	8:50	8:51	9:46	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב וח"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובח"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. **0548528284** (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדירים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת דברים

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
לג.	לג:	לד.	לד:	לה.	לה:	לו.
ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
שצא	שצג	שצה	שצז	שצט	תא	תג
מ	מא	מב	מג	מד	מה	מו
דף ב.	דף ב:	דף ג.	דף א.	דף א:	חזרה	חזרה